

2007. november 13., kedd

60. hangsúlyozza a testmozgásnak az elhízás megakadályozásában és az egészségtelen életmódbeli szokások leküzdésében betöltött fontosságát, és hogy ezáltal óriási előnyökkel jár az egyén egészségére nézve; aggodalmát fejezi ki azonban amiatt, hogy a hosszabb munkaidő és általában a jelenlegi foglalkoztatási feltételek megakadályozzák a munkavállalókat abban, hogy rendszeres testmozgást végezzenek, és jobban részt vegyenek a sportban;

61. elismeri, hogy a sport munkahelyteremtő ágazat, és hogy más ágazatok, például az oktatás, az orvostudomány, a média, valamint a speciális felszerelések és termékek gyártása és forgalmazása közvetlenül kapcsolódnak ehhez az ágazathoz;

62. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európa Tanácsnak és a Nemzetközi Olimpiai Bizottságnak.

P6_TA(2007)0504

A talajvédelemről szóló tematikus stratégia

Az Európai Parlament 2007. november 13-i állásfoglalása a talajvédelemről szóló tematikus stratégiáról (2006/2293(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A talajvédelemről szóló tematikus stratégia” című bizottsági közleményre (COM(2006)0231) és a talajvédelemről szóló tematikus stratégia hatásvizsgálatára (SEC(2006)0620),
 - tekintettel a hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési programra (EAP) ⁽¹⁾,
 - tekintettel a biológiai sokféleségről szóló egyezményre, a sivatagosodás elleni küzdelemről szóló ENSZ-egyezményre, az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezményére (UNFCCC) és a Kiotói Jegyzőkönyvre a talajfunkciókkal és a talajvédelemmel való közvetlen és közvetett összefüggéseik vonatkozásában,
 - tekintettel az „Egy tematikus talajvédelmi stratégia felé” című bizottsági közleményre vonatkozó 2003. november 19-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére, valamint a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A6-0411/2007),
- A. mivel a talaj a földrajzi környezet egyik fő összetevője, a föld (litoszféra), a levegő (atmoszféra) és a víz (hidroszféra) közötti határfelület és a földi élet nélkülözhetetlen funkcióinak alapja; mivel több közösségi politika irányul e funkciók védelmére, és a bizottsági hatásvizsgálat azt mutatja, hogy e politikák ellenére fokozódik a talajpusztulás, a talajerózió és a talajromlás, ugyanakkor a talaj termékenységének és termőfunkcióinak helyreállítására irányuló erőfeszítések nem érik el a kívánt hatásokat, ami a környezeti területekre, valamint az emberek és az állatok egészségére egyre nagyobb hatást eredményez;

⁽¹⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁽²⁾ HL C 87. E, 2004.4.7., 395. o.

2007. november 13., kedd

- B. mivel a talaj és környezeti, gazdasági, társadalmi, ökológiai és kulturális funkcióinak átfogó védelme előfeltétele a fő nemzetközi környezetvédelmi kihívások – mint például az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás, az elegendő és tiszta víz megőrzése, a csökkenő talajvízszint elleni küzdelem, a természeti és ember okozta katasztrófák megelőzése, a biológiai sokféleség védelme, valamint a sivatagosodás, a sztyeppék kialakulásának és az erdőirtás elleni küzdelem – kezelésének, valamint a talajszennyezés megelőzésére és a nagymértékű talajromláshoz vagy -pusztuláshoz vezető folyamatok megállítására irányuló intézkedéseknek;
- C. mivel a talaj szerkezete és jellemzői évezredek alatt lejátszódó talajképződési, geomorfológiai és geológiai folyamatok eredményei, és emiatt a talaj nem megújuló erőforrás; mivel ebből következően sokkal költséghatékonyabb megelőzni a talajrétegek bármiféle károsodását (erózió, pusztulás, romlás, szikesedés stb.) és a talajromlást és -szennyezést, mint megpróbálni helyreállítani a talajfunkciókat;
- D. mivel az önkéntes nemzeti kezdeményezések és a meglévő nemzeti intézkedések fontosak a nagyobb mértékű talajvédelem céljának eléréséhez;
1. üdvözlí a talajvédelemről szóló tematikus stratégiára vonatkozó bizottsági közleményt, amely a vonatkozó 2002-es COM(2002)0179 közleményhez kapcsolódik, és amely világosan mutatja, hogy szükség van hatékony és eredményes talajvédelmi intézkedésekre az EU tagállamaiban, üdvözlí továbbá a talajvédelmi keretirányelv elfogadására irányuló javaslatot;
 2. megállapítja, hogy a talajromlásnak helyi illetve regionális okai és következményei vannak; egyes határon átnyúló hatások regionális geomorfológiai tényezőknél alapulnak, és ezért államközi intézkedéseket tesznek szükségessé;
 3. utal arra, hogy az emberi tevékenységek a talaj funkcióit és használatát különböző módokon befolyásolják; ezért úgy véli, hogy egy közösségi stratégiának kell segítenie azon mezőgazdaságilag hasznosított területek védelmét, amelyek leginkább veszélyeztetettek például a fölhasználat megváltoztatása, illetve szennyezett ipari telephelyek, felszínlezárás és erózió révén;
 4. aggodalmát fejezi ki a természetes vagy az emberi beavatkozás által előidézett talajromlás következményei miatt; hangsúlyozza egy, a talajromlással kapcsolatos problémák megállítására és ezek orvoslására irányuló európai stratégia szükségességét;
 5. meg van győződve arról, hogy a talajtípusok jelentős diverzitása (320 típus – számos altípussal) az alulról felfelé építkező, nemzeti megközelítéseken túl egy, a megelőzésen, az állampolgárok érzékenységének növelésén, az információ és a veszélyeztetett területek megállapításán alapuló európai stratégia kialakítását teszi szükségessé e probléma európai szintű kezelése érdekében; felhívja a talajvédelmi jogalkotással nem rendelkező tagállamokat, hogy a tulajdonosokra háruló kötelezettségeket is figyelembe véve tegyenek eleget a talajvédelemmel kapcsolatos kötelezettségeiknek; úgy véli, hogy különösen a regionális és helyi hatóságoknak kell nagyobb szerepet vállalniuk a talajvédelemre irányuló tervek és célok kialakításában;
 6. úgy ítéli meg, hogy valamennyi tagállamot illetően szükség van a tematikus stratégia megerősítésére, valamint hogy e stratégia megvalósításának hatékonysága nagymértékben megnövekszik, ha olyan intézkedésekkel egészül ki, mint a kohéziós régiók számára elkülönített költségvetési keretből nyújtott pénzügyi támogatás;
 7. megállapítja, hogy a talaj közös erőforrás; kiemeli, hogy a vízzel, a levegővel és a biodiverzitással ellentétben, – amelyek vonatkozásában már léteznek specifikus közösségi jogszabályok –, a talajra vonatkozóan annak ellenére sincsenek ilyen jogszabályok, hogy döntő szerepet játszik az élelmiszerek, takarmányok, szálas anyagok és növekvő mértékben a biomassza hosszú távú és fenntartható termelése terén;
 8. hangsúlyozza, hogy egy uniós keretirányelv a jobb törvényalkotás elvei szerint teljes mértékben igazolt, mivel a kiegészítendő hatályos uniós jogszabályok és a know-how átadása önkéntes lehetőségeinek értékelése továbbra is hiányosságokat tár fel a talajvédelem terén;

2007. november 13., kedd

9. felszólít arra, hogy csak ilyen intézkedések alapján – és amennyiben továbbra is szükségesnek tartják – vegyék fontolóra új európai szabályok létrehozását, amelyek azután tartalmazzanak kötelező javítási előírásokat;
10. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a talaj fontos szerepe miatt, amelyet a nemzetközi kihívások – mint például az erdőirtás, a romló vízminőség, a szteppék kialakulása, a folyamatos talajerózió, az ismétlődő árvizek és földcsuszamlások okozta romló talajtermékenység, valamint csökkenő ökoszisztéma-készletek és biológiai sokféleség – kezelésében, valamint az elégséges és biztonságos élelmiszer-termelés biztosításában játszik, egy talajvédelmi keretirányelvre van szükség;
11. úgy véli, hogy a keretirányelv megfelelő talajvédelmi intézkedés, kellő tekintettel a szubsidiaritás elvére (EK-Szerződés, 5. cikk, második bekezdés), valamint az arányosságra (EK-Szerződés, 5. cikk, harmadik bekezdés) is figyelemmel, és lehetővé tenné a tagállamok számára, hogy ha eddig még nem tették volna, a verseny torzulása nélkül dolgozzanak ki talajvédelmi politikákat; úgy véli, hogy a keretirányelvnek el kell ismernie a már meglévő nemzeti és közösségi jogszabályokat, és nem róhat további szükségtelen adminisztratív terhet a tagállamokra, a regionális és helyi hatóságokra, valamint a földtulajdonosokra;
12. hangsúlyozza, hogy a talaj sokféleségének magas szintjét, a regionálisan megkülönböztetett problematikus területeket és a meglévő nemzeti talajvédelmi tervezeteket figyelembe kell venni annak biztosítása révén, hogy a tagállamok jelentős fokú rugalmassággal rendelkezzenek a jogalkotási keret kidolgozásakor; határozottan kijelenti, hogy a talaj olyan politikai terület, amely – nagyfokú sokféleségénél fogva – helyi és regionális szinten kidolgozandó, egyéni megoldásokat igényel;
13. azt a következtetést vonja le, hogy a szabályozás megkésztettségének elkerülése érdekében egyértelműen el kell határolni ezt az irányelvet a talajvédelemmel kapcsolatos többi európai jogszabályi normától;

Szinergia más közösségi politikákkal

14. javasolja, hogy az Európai Unióban már bevezetett olyan irányelvek alapos értékelése és elemzése szükséges, mint például a talajvízre vagy a nitrát tartalomra vonatkozó irányelv, amellyel együtt azt is értékelni és elemezni kell, hogy a tagállamok mennyiben tesznek eleget a mezőgazdasági termelők számára meghatározott, a keresztmegerfelelés betartására vonatkozó előírásoknak; úgy véli, hogy ezen elemzések alapján, szükség esetén kötelező erejű intézkedéseket fogalmazhatnak meg a talajminőség javítására; megjegyzi, hogy az elemzések segítségével az EU-ban a talajminőség javításával kapcsolatban teljes körű információcseré alakítható ki;
15. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a levegőről, vízről, hulladékról, éghajlatváltozásról, biológiai sokféleségről, sivatagosodásról, mezőgazdaságról, energiáról, termékekről, iparról, közlekedésről és regionális fejlesztésről szóló egyéb közösségi jogszabályokban foglalt vonatkozó talajvédelmi rendelkezések tagállamok általi végrehajtását, és 2008 vége előtt számoljon be az Európai Parlamentnek arról, hogy az ilyen jogszabályok miként használhatók fel jobban a fokozott talajvédelemre;
16. osztja a Bizottság azon véleményét, miszerint a talaj állapotának javítására Európa több régiójában is szükség van, de úgy véli, hogy a hatályos jogszabályoknak való megfelelés biztosítása érdekében a Bizottságnak további erőfeszítést kell tennie;
17. hangsúlyozza a hatályos uniós jogszabályokkal való átfedések, ellentmondások és összehangolatlan-ság elkerülésének szükségességét;
18. támogatja a Bizottságnak a szennyvíziszapról, valamint az integrált szennyezésmegelőzésről és -csökkentésről szóló irányelvek felülvizsgálatára, valamint a talajvédelmi intézkedések és többek között a vízügyi keretirányelv alapján hozott intézkedések közötti lehetséges szinergiák értékelésére irányuló tevékenységeit és ütemtervét; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy értékelje a hulladékokról szóló irányelvvel fennálló lehetséges szinergiákat;

2007. november 13., kedd

19. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy mielőbb dolgozzon ki egy, a biohulladékok helyes kezeléséről szóló irányelvet annak érdekében, hogy csökkentsék a lerakókban elhelyezett vagy elégetett biohulladék mennyiségét, és ehelyett mozdítsák elő a komposzt és a biogáz előállítását; rámutat arra, hogy a komposzt és a biogáz előállításából származó, alkalmas minőségű kezelt maradékanyagok nagymértékben segíthetik a talaj szervesanyag-tartalmának megőrzését és növelését;

Éghajlatváltozás

20. felismeri, hogy a talajfelhasználás megváltozása a szén-dioxid megkötés növekedéséhez vagy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának fokozódásához vezethet, például az erdőirtás esetében vagy a tőzeges területek nem megfelelő növények nem megfelelő öntözése vagy nem megfelelő árasztásos öntözés eredményeként történő lecsapolásokkor vagy állandó gyepterületek felszántásakor vagy a lejtők nem megfelelő felszántásakor; felismeri, hogy nemcsak a talajhasználat fejt ki erőteljes hatást az éghajlatváltozásra, hanem maga az éghajlatváltozás is súlyos talajromlást vagy eróziót okozhat;

21. elismeri, hogy az éghajlatváltozás – a hőmérsékletben és a csapadékban bekövetkező változásokon keresztül – óriási hatásokkal járhat a talaj biogeokémiai ciklusaira, amelyek érintik a talajtermékenységet; elismeri azt is, hogy a változó éghajlatban főként a talaj tápanyag- és víztartalmi egyensúlyában bekövetkezett változások és azoknak az élelmiszertermelésre, a tápanyag- és szennyezőanyag-átvitelre és a talaj vízkészletére gyakorolt hatása további figyelmet igényelnek;

22. felszólítja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra például a szénvesztésre vonatkozó intézkedéseket, beleértve egy közös minimumilletéket; az ilyen illetékeket nemzeti szinten kell beszedni és a bevételeket az illeték alapjául szolgáló szennyezési probléma megoldására kell felhasználni, például nagyobb mértékű szénmegkötéssel járó rendszerek kidolgozására;

23. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az UNFCCC keretében a 2012 utáni rendszer megtárgyalása során vegyék figyelembe a talajvédelmi politikáknak mind az éghajlatváltozás mérséklésében, mind az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásban betöltött fontos szerepét;

24. felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a talajnak a vízvisszatartás növelésében és a csökkenő talajvízszint elleni küzdelemben, az éghajlatváltozás mérséklésében és a hozzá való alkalmazkodásban játszott szerepére irányuló további kutatást, és azonosítsa az olyan intézkedésekkel kapcsolatos lehetséges legjobb gyakorlatokat, amelyek növelik a talajban a szén-dioxid megkötést, valamint 2009 vége előtt, amikor a folyamatban lévő bizottsági vizsgálat hozott bizonyos eredményeket, számoljon be az Európai Parlamentnek;

Mezőgazdaság

25. megállapítja, hogy a termékeny mezőgazdasági földterület egyre ritkább globális erőforrás, és ez az értékes talajminőséget megőrző, fenntartható mezőgazdasági gyakorlatokra szólít fel;

26. elismeri, hogy mivel nem óvták az érzékeny biogeokémiai egyensúlyokat és a talaj biológiai sokféleségét, a fenntarthatatlan mezőgazdasági gyakorlatok jelentős hátrányos hatásokat gyakorolhattak a talajra és a folyóvizek alsó szakaszaira;

27. utal arra, hogy a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás döntő szerepet játszik a talajminőség megőrzésében, valamint a talaj revitalizációja terén, és hogy a gazdálkodással és az erdőszettel foglalkozóknak jelentős érdekük fűződik a termelésük alapját képező termőföldjeik jó állapotban való megőrzéséhez; utal arra, hogy különösen a folyóágyakban, termékeny szántóterületeken vagy parti területeken meg kell előzni a jelentős ökológiai és produktív értékkel rendelkező talajok tartós lezárását, amelyeket így az elvárosiasodás és az egyéb infrastruktúrák kiépítése folytán mesterséges felszínnel szigetelnek el; felhív a helyitől a közösségi szintig minden közhatóságot, hogy szenteljen különös figyelmet a parti területeknek, amelyek az emberi tevékenység következtében jelentős terhelésnek vannak kitéve;

2007. november 13., kedd

28. felszólítja a Bizottságot, hogy állapítson meg prioritásokat arra vonatkozóan, hogy Európa termőföld-területét miként lehet a talaj lehető legjobb védelme, valamint a biológiai sokféleség és a szénmegkötés magas szintje alapjának létrehozása mellett használni; a talajban történő megkötés mellett biztosítani kell, hogy az erdők, a mezővédő erdősávok és – nem utolsósorban – az agrárerdészet is szerepeljen;

29. megismétli a Bizottsághoz intézett felhívását, hogy hozza létre a mezőgazdasági gyakorlatok és a talajra gyakorolt különböző hatásaik katalógusát, hogy a gazdálkodás sajátosságaival, valamint annak a talaj és a tágabb környezet szempontjából mutatkozó előnyeivel összhangban lehessen előmozdítani a legjobb agrártechnológiai gyakorlatokat;

30. felszólítja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a talajvédelemhez kapcsolódó fenntartható mezőgazdasági gyakorlatok példáit;

Biológiai sokféleség

31. alapvető fontosságúnak tartja az elővigyázatosság elvének alkalmazását, és annak biztosítását, hogy teljes mértékben tiszteletben tartsák a hatodik környezetvédelmi cselekvési programot és az EU környezetvédelmi jogszabályait, mint például az élőhelyekről és a madarakról szóló, valamint a vízügyi keretirányelvet; továbbá úgy véli, hogy amennyiben szükséges, a közösségi politikákat át kell dolgozni a biológiai sokféleség hanyatlásának hatékonyabb megakadályozása érdekében;

Kutatás

32. felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a talajnak a biológiai sokféleség védelmében játszott szerepére, valamint a talaj biológiai sokféleségére irányuló további kutatást, a talajfunkciók alapjául szolgáló folyamatok, a talajfolyamatokban bekövetkező tér- és időbeli változások, a talajt érő veszélyek ökológiai, gazdasági és társadalmi okai, a talaj ökológiai készleteit befolyásoló tényezők, valamint a talajvédelmi és – helyreállítási operatív eljárások és technológiák terén. Az efelé megtett első lépések szerepelnek a hetedik keretprogramban⁽¹⁾ (2007–2013), amely a talajfunkciókra irányuló kutatásra a „Környezet” és az „Élelmiszerek, mezőgazdaság és biotechnológia” című prioritásterületek részeként terjed ki;

Sivatagosodás és sztyeppék kialakulása

33. úgy véli, hogy az Unió különféle térségeit érintő, egyre súlyosabb sivatagosodási folyamat és a sztyeppék kialakulásának folyamata az óriási területeken végzett erdőirtással és a füves területek túlzott mértékű kiszáradásával okozott, jelentős emberi beavatkozás eredménye, és hogy bizonyos közösségi szerveknél nem veszik kellően figyelembe, vagy nem kezelik kellő tudatossággal annak társadalmi-gazdasági következményeit és a természeti környezetre gyakorolt hatásait; elismeri, hogy az egész Közösségben nagyobb mértékű kutatásra és tudatosságra van szükség;

34. ebben az összefüggésben utal arra, hogy 14 tagállamban sivatagosodás tapasztalható, és bár a maradék 13-ban nem észlelhető sivatagosodás, ott regionális vagy helyi szinten olyan környezeti terhelések lépnek fel, mint például az erózió vagy a talaj sóartalmának túlzott emelkedése;

35. úgy véli, hogy a keretirányelv nagymértékben javítani fogja a sivatagosodás elleni küzdelemlről szóló ENSZ-egyezmény végrehajtását, és erősíteni fogja az Európai Unió érintett országaiban a sivatagosodás és a sztyeppék kialakulásának megelőzésére és mérséklésére irányuló erőfeszítéseket; úgy véli, hogy a talajvédelmi tematikus stratégia keretében összegyűjtött tudást és szakértelmet át kell adni és meg kell osztani a sivatagosodástól szenvedő harmadik világbeli országokkal;

36. sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtson be közleményt először az EU-ban, majd a világszerte mutatkozó sivatagosodásról és a sztyeppék kialakulásáról, amely magában foglalja a sivatagosodási folyamat és a sztyeppék kialakulásának folyamata által érintett vagy várhatóan érintetté váló térségek pontos megnevezését, az okok részletes elemzésével és a térségekre gyakorolt társadalmi-gazdasági hatásokkal együtt, valamint azonosítja a megfelelő közösségi intézkedéseket, amelyek segítenek e folyamatok negatív hatásainak korlátozásában;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1982/2006/EK határozata (2006. december 18.) az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjáról (2007–2013) (HL L 412., 2006.12.30., 1. o.).

2007. november 13., kedd

Szennyezés

37. úgy véli, hogy a talajszennyezés megelőzése nagyon fontos a talaj megfelelő fizikai és kémiai tulajdonságai, valamint a talajminőség megőrzése és a természetes környezet más elemei védelmének biztosítása szempontjából, ezért felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a meglévő és leendő közösségi jogszabályok megfeleljenek ennek e célnak;

38. úgy véli, hogy a szennyezett területek azonosításának módszeres, objektív paraméterek nyomon követésén és a tevékenységek közös listáján alapuló megközelítésre van szükség a szükséges információk összegyűjtéséhez és adatbázisok létrehozásához a talajszennyezés örökségének kezelése érdekében, jelzést adva ezzel a gazdasági szereplőknek arra, hogy hozzanak megelőző intézkedéseket a jövőbeli szennyezés elkerülésére;

39. hangsúlyozza, hogy a szennyezett földterület azonosítására irányuló eljárásnak a gyanított kockázat követelményéhez kell kapcsolódnia a problémára vonatkozó megfelelő és arányos megoldás elérése érdekében (kockázatalapú megközelítés);

40. hangsúlyozza, hogy a különféle helyreállítási eljárások – például a dekontaminálás és stabilizálás – mellett további olyan lehetőségeket is szerepeltetni kell, mint például megfelelő védelmi és korlátozási intézkedéseket vagy a szennyezőanyag-csökkentés természetes folyamatainak igénybevételét;

41. támogatja a Bizottságot a szennyezett területek vagy az esetlegesen szennyeződéssel fenyegetett területek nyilvános ismertségének és a földügyletek helyi területfejlesztési tervek alapján történő átláthatóságának növelésére irányuló megközelítésében, különösen a talaj állapotáról szóló jelentés elkészítése révén és különösen az olyan helyek tekintetében, ahol potenciálisan talajszennyezéshez vezető tevékenységeket végeztek vagy végeznek;

42. üdvözli a tagállamok közötti információcserére irányuló, egész Európára kiterjedő platform létrehozását, mivel az elősegíti a know-how átadását és megnyithatja az utat a szinergiák felé; sürgeti, hogy – az EU talajvédelmi stratégiájának részeként egy ilyen platform önkéntes létrehozásával kapcsolatban – kizárólag a költségeken alapuló, gyakorlati megközelítésre kellene törekedni, tekintettel a tagállamokban meglévő rendszerekre;

43. hangsúlyozza, hogy a keretirányelvben megállapított jelentéstételi és dokumentációs követelményeknek a szigorúan szükséges mértékre kell korlátozódnium, hogy ne rójanak túlzott terhet a városokra, önkormányzatokra és régiókra; a tagállamoknak különösen saját jelentési rendszereiket kell tudniuk használni;

Ellenőrzés, a természeti katasztrófák hatásai, képzés és oktatás

44. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a talajvédelmet és annak az éghajlatváltozással, a biológiai sokféleséggel, az erdőirtással, a földek lecsapolásával, a sivatagosodással, a sztyeppék kialakulásával, a csökkenő talajvízszinttel, a savasodással, az erózióval és a természeti és ember okozta katasztrófák következtében megemelkedett kockázatokkal való összefüggéseit prioritásként kezeljék a globális környezetvédelmi és biztonsági megfigyelés (GMES) és az INSPIRE keretében;

45. felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő az árvizek és földcsuszamlások tömörödés és talajszüppedés miatti megemelkedett kockázatára, valamint az árvizeknek, földcsuszamlásoknak és szeizmikus tevékenységeknek a népsűrűség növekedése és a partmenti területeken, folyómedencékben és a vulkánokat körülvevő területeken, valamint a nagy léptékű CO₂- és SO₂-kibocsátókkal rendelkező területeken folyó tevékenységek fokozódása miatti erőteljesebb hatására irányuló további kutatást, és hogy azonosítsa e megemelkedett kockázatok kezelésére szolgáló legjobb gyakorlatokat;

46. felhívja a Bizottságot, hogy kezdeményezze a nemzeti talajvédelmi jogszabályok legjobb gyakorlati megoldásaira vonatkozó know-how átadását, és fejlesszen ki erre irányuló ösztönző-rendszereket;

2007. november 13., kedd

47. felhívja a Bizottságot, hogy azonosítsa az Európai Unióban a talaj osztályozására, a mintavételre, az ellenőrzésre és a talajvédelem lehetséges legjobb gyakorlataira, az információ és a legjobb gyakorlat cseréjére, a talajvédelem jelentőségével és szükségességével kapcsolatos ismeretek növelésére, valamint a mezőgazdaságban a talaj termelési funkciójának helyreállítására irányuló legjobb agrártechnológiai gyakorlatok előmozdítására vonatkozó képzés és oktatás javításának strukturáltabb módszereit;

*
* *

48. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2007)0505

A 2003/87/EK irányelv módosítása: az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének a repülési tevékenységre történő kiterjesztése *I**

Az Európai Parlament 2007. november 13-i jogalkotási állásfoglalása a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének a légi közlekedésre történő kiterjesztése céljából történő módosításáról (COM(2006)0818 – C6-0011/2007 – 2006/0304(COD))

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2006)0818),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 175. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság benyújtotta a javaslatot a Parlamentnek (C6-0011/2007),
- tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság, a Gazdasági és Monetáris Bizottság, valamint az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A6-0402/2007),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha lényegesen módosítani szándékozik a javaslatot vagy a helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-